

I Linie 12 tilføjes efter „Merindtægt“ Ordene „dog ikke udover 25 pCt.“. Næstsidste og sidste Punktum af sidste Stykke udgaar og i Stedet for indsættes: „Naar det skønnes nødvendigt, og mindst hvert 5. Aar, vil Kassens Ydeevne være at undersøge, og hvis Ministeren paa Grundlag af en saadan Undersøgelse anser det for rimeligt, kan han for den kommende Periode indtil den næste Undersøgelse fastsætte en Bidragsprocent, hvis Størrelse og Stigning er større eller mindre end den normale, saafremt der blandt det tjenstgørende Lodspersonale ved de i Kassen optagne Lodserier er Stemmeflerhed derfor“.

§ 67. Der tilføjes et nyt Stykke saalydende: Hvis Pensionen til en den 1. Januar 1920 tjenstgørende Lodsoldermand, Lods eller en Enke beregnet efter de i § 47 angivne Regler skulde blive mindre, end naar den beregnes efter de i den uændrede Lov om Lodsvæsenet af 17. April 1916 i samme Paragraf indeholdte Regler, vil den sidste Beregningsmaade være at anvende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lodsernes Pensionsforhold ordnedes ved Lodsloven af 17. April 1916 saaledes, at Hovedparten af Lodserne og deres Enker derefter oppebærer deres Pensioner af den fælles Lodspensionskasse, og at Størrelsen af Pensionen retter sig efter vedkommende Lods's Tjenestetid og Gennemsnittet af hans Indtægter i de sidste 10 Aar, medens Lodspensioneringen tidligere havde haft en ret tilfældig Karakter.

I den første Tid efter Lovens Ikrafttræden, da Skibsfartsforholdene ikke var saa meget paavirkede af Krigen som senere, virkede de nye Bestemmelser saaledes, som man havde tænkt sig; Pensionskassen voksede i et passende Forhold, og Pensionisterne oppebar beskedne, men rimelige Pensioner. Men efterhaanden skete der en beklagelig Forandring heri paa Grund af Pengenes dalende Værdi, og det er i Erkendelse deraf, at Staten i de sidste Par Aar har tilstaaet Lodsvæsenets Pensionister et Tilskud til Supplering af deres ringe Pensioner. Dette kan formentlig ikke blive ved, navnlig da Pensionskassebeholdningen i det sidste Aar paa Grund af andre særlige Omstændigheder er vokset stærkt og derfor i alt Fald i den første Tid er i Stand til at udrede højere Pensioner. Dertil kræves imidlertid Ændring i den bestaaende Lodslov, og det er Grunden til, at indeværende Lovforslag fremkommer.

Samtidig med, at der gøres en Ændring, hvorved der aabnes Mulighed for

at forhøje Pensionerne, naar Kassens Ydeevne tillader det, maa det anbefales, at der ogsaa paa enkelte andre Punkter gøres Forandringer i Retning af at give Ministeren større Myndighed til, i Overensstemmelse med Flertallet af Interessenterne i Kassen, at ændre Bidragsprocentens Størrelse og Stigning for at undgaa, at Lovgivningsmagten for hyppigt maa sættes i Bevægelse i Anledning af Sager vedrørende Lodsernes Pensionering, hvilket ellers utvivlsomt vil blive Tilfældet. Dette var ikke muligt at forudse, da de nuværende Bestemmelser blev truffene; det er en Følge af den uventede Udvikling, som disse Forhold ligesom saa mange andre har faaet.

Der bør endvidere, saafremt de ovennævnte Ændringer gennemføres, ogsaa aabnes en Mulighed for en hyppigere Undersøgelse af Kassens Status, der efter de gældende Regler kun skal finde Sted hvert 5. Aar.

Endelig maa man formene, at Størrelsen af det Tilskud som Staten nu yder Lodspensionskassen, og som svarer til ikke under Halvdelen af Lodseriernes ovennævnte Pensionsbidrag, bør gives en nøjere Begrænsning for at forhindre, at der stilles for store Krav til Statskassen i saadanne Aar, i hvilke uforudsete Omstændigheder giver Kassen uventet store Indtægter. Dette har f. Eks. efter Vaabenstilstanden været Tilfældet, fordi Farvands-